

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 236. Vijf dagen na de Dial-session met het trio van pianist Erroll Garner deed Charlie Parker zijn laatste voor dit merk in California met zelf door hem uitgezochte musici. Dat waren Howard McGhee-trompet, Wardell Gray-tenorsaxofoon, Dodo Marmarosa-piano, Barney Kessel-gitaar, Red Callender-bas en de drummer van Woody Herman, Don Lamond. Ross Russell; producer voor en eigenaar van Dial, had met Parker afgesproken dat de alt-saxofonist met vier nieuwe eigen stukken zou komen. Begonnen werd met een blues van Parker die nog geen titel had. Dit is take D.

plaat 1

Charlie Parker's New Stars: Relaxin' at Camarillo (Charlie Parker)
A/3 - 2:58 - Spotlite 103

Later bedacht Ross Russell de titel: "Relaxin' at Camarillo", vanwege Parker's half jaar in het Camarillo State Hospital. U hoorde de D-take, de master-take werd C. Parker moest dus vier stukken hebben, maar dit was het enige - ook de repetitie voor deze session was al weer redelijk uit de hand gelopen. Howard McGhee had dat voorzien en bracht die woensdag 26 februari 1947 drie eigen stukken mee naar de C.P. MacGregor Studios in Hollywood. U hoort achtereenvolgens de B-take en de mastertake D van het op de accoorden van "I got rhythm" gemaakte "Cheers".

zelfde

Charlie Parker's New Stars: Cheers B (Howard McGhee)
A/voorlaatste - 3:00 - idem

Charlie Parker's New Stars: Cheers D (Howard McGhee)
B/1 - 3:00 - idem

Howard McGhee's "Cheers", takes B en D. Het derde stuk was een blues van McGhee, dit is mastertake B van "Carvin' the Bird".

zelfde

Charlie Parker's New Stars: Carvin' the Bird B (Howard McGhee)
B/3 - 2:42 - idem

"Carvin' the Bird", mastertake B. Toen deze muziek eenmaal ook in Nederland verkrijgbaar was, op 78 toeren, begin jaren vijftig, bleek "Carvin' the Bird" gekoppeld met "Cheers". En als je hip was en je Parker kende zei je bij het heffen van ~~een~~ glas dus niet "Cheers", maar de titel van de andere kant: "Carvin' the Bird". Het vierde en laatste stuk van deze session. McGhee schreef een nieuwe melodische lijn op het accoordenschema van Gershwin's "S Wonderful", en dat werd "Stupendous".

zelfde

Charlie Parker's New Stars: Stupendous B (Howard McGhee)
B/5 - 2:50 - idem

"Stupendous" take B, de master. Charlie Parker's New Stars op woensdag 26 februari 1947 voor Dial in de C.P. MacGregor Studios in Hollywood. Howard McGhee-trompet, Charlie Parker alt- en Wardell Gray-tenorsaxofoon, Dodo Marmarosa-piano, Barney Kessel-gitaar, Red Callender-bas, Don Lamond-drums. Kort daarop ging Parker met Doris Sydnor naar New York, via Chicago waar hij nog een paar gigs kon doen. In The Apple had hij snel een engagement en formeerde daartoe een kwintet. Voor trompet koos hij Miles Davis, voor drums Max Roach. De bassist was niet zo bekend, Tommy Potter die in de Billy Eckstine Band gespeeld had. Pianist Duke Jordan had met Coleman Hawkins en de Savoy Sultans gespeeld, hij werkte met Teddy Walters in de Three Deuces aan 52nd Street toen Parker hem daar hoorde. Parker's nieuwe kwintet volgde Walters in de Three Deuces op en Jordan kon blijven zitten. Maar niet voor de plaat. Parker stond onder contract bij Dial, maar Ross Russell zat voorlopig nog in California en in New York wilde Savoy Parker opnemen. Er werd een kleine juridische truc bedacht, en op 8 mei '47 kwam Parker naar de Harry Smith Studio. Niet met Duke Jordan, die moest nog even wachten, bij deze eerste session was Bud Powell de pianist. Het eerste van de vier stukken was een thema van Miles Davis, hij gebruikte het accoordenschema van "Back home in Indiana" of "Indiana" zoals het meestal genoemd wordt. Dit is de derde van de in totaal vijf gemaakte takes van "Donna Lee".

plaat 2

Charlie Parker All Stars: Donna Lee (Miles Davis)

4/4 - 2:30 - Savoy S5J 5500

"Donna Lee", 3e take van 5, een thema van Miles Davis en niet van Charlie Parker zoals tegenwoordig bij heruitgaven vaak nog op het plaatétiket gedrukt wordt. Het volgende stuk, van Parker, is weer gemaakt op het vertrouwde "I got rhythm"-accoordenschema. U hoort de vierde en mastertake van "Chasin' the Bird".

plaat 3

Charlie Parker All Stars: Chasin' the Bird (Charlie Parker)

5/2 - 2:43 - idem

Vierde en laatste take van "Chasin' the Bird", een voor Bebop ongebruikelijk stuk omdat het thema door de blazers niet unisono gespeeld werd, eenstemmig, maar als ^{een soort} canon. Het derde stuk, een blues van Parker, is genoemd naar de toen drie jaar oude dochter van Miles Davis: "Cheryl".

zelfde

Charlie Parker All Stars: Cheryl 1 + 2 (Charlie Parker)
5/3 - 3:02 - idem

Take 1 en 2 -1 was niet meer dan een 'valse start' zoals dat heette van "Cheryl". Het schijnt dat Savoy-producer Teddy Reig de titel bedacht heeft, net als Donna Lee, dat was de dochter van bassist Curley Russell, en net als Buzzy, bijnaam van Savoy-eigenaar Herman Lubinsky's zoon. Dat was het vierde en laatste stuk, u hoort het volgende keer. Door de Charlie Parker All Stars, 8 mei 1947 voor Savoy in de Harry Smith Studio, New York City, met Miles Davis-trompet, Charlie Parker-altsaxoon, Bud Powell-piano, Tommy Potter-bas, Max Roach-drums. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 236, MdR.

0 0 0 0 0

NA 126 577
28:58
opn. 20.6.84